

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

El President de la Generalitat ha anat a València a entrevistar-se amb el Cap del Govern Central, acompanyat d'alguns membres del Consell i de significats polítics catalans. Es visible que aquesta visita està preparada per a unificar l'actuació dels dos Governos i que respon a una necessitat ben sentida per a fer front a les contingències de la guerra i als problemes que planteja la situació actual. Tot el que sigui enfortir l'organització del front de lluita i millorar els serveis de la reraguarda, no ha de trobar obstacles, ans encara la predisposició d'uns i altres ha d'obeir a la consigna de fer tots els sacrificis que calguin per a salvar el país de la dominació que voldria establir-hi certa potència estrangera. De la mateixa manera que ens ha causat una impressió desagradable la campanya injusta de determinada premsa, en voler presentar Catalunya distreta dels deures de la guerra, tampoc ens avenim ara amb el soroll excessiu i l'espectacularitat amb què en certs aspectes es presentada l'entrevista dels dos presidents. Tant com segurs estem que Catalunya ha acomplert amb dignitat la seva alta missió històrica davant la tragèdia hispànica, no tenim cap dubte que se li reconeixerà, i que junt amb el sacrifici heroic que ha fet el país basc serà l'honor més gran que hauran contret els dos pobles de règim autòmic per la lleialtat demostrada envers la República. I encara que les tribulacions d'aquestes hores aconsellin unificar en tot el país els serveis més estretament lligats amb els problemes d'atenció preferent, les llibertats polítiques de Catalunya, després de la victòria, restaran més afiançades que mai, perquè serà aquesta la voluntat del nostre poble.

ALFIL

QUESTIONS D'ETICA

Es sabut que l'ordenació de la hisenda municipal obliga a imposar sacrificis a tots els ciutadans, per bé que cal que les normes contributives responguin a una regulació estudiada conscientment, tant per assegurar l'eficiència dels càlculs de rendiment com per la justa aplicació de les càrregues. Amb tàctica i amb bon sentit, no s'haurà de forçar la màquina i afluiran els ingressos gairebé sense que ningú botzini.

No serà difícil realitzar un treball pràctic si per endavant hi ha la bona disposició de les diverses representacions municipals i es polaritzen els problemes, sense fer-ne qüestió partidista. A l'Ajuntament s'hi va amb una significació, però no per a col·laborar-hi amb un criteri tancat i per a treure'n avantatges de grup. Massa crònic s'havia fet el mal, perquè no estigui en l'interès de tots l'extirpar-ne les més fondes arrels. Si algun perill encara existeix, si transcendeix algun indicatiu nociu, que s'adoptin immediatament les mesures radicals per evitar la propagació maligna, vingui del cantó que sigui, i caigui qui caigui.

Pecariem d'ingenus si consideréssim les actuacions dels homes públics despreses de tota repercussió. Res més exacte per a contrastar el nivell moral i de cultura d'un poble, que conèixer els seus guiadors. Per això, en la conducta i en el valiment dels homes hi cal una constància vigilant per tal de separar-los dels llocs de confiança popular, en bon sentit democràtic, tan aviat com els seus serveis es creguin perjudicials. I si no es fa així, ja sigui per urc polític —com havem presenciats en alguna ocasió— o per simple negligència de les entitats afectades, llavors la podridura s'estén i acaba per inutilitzar l'organització o partit que s'hi ha confiat.

Ara que estem en uns moments de prova i que són de sacrifici per a tots, des dels llocs de govern i de direcció s'ha de sentir la màxima responsabilitat i cal fugir de febleses que suposin tractes de favor per res ni per ningú. Altrament, qualsevol anomalia repercuteix en la moral del poble i perjudica, per tant, els interessos de la col·lectivitat. En tenim un exemple, a casa nostra, amb l'afer dels lloguers, que ha costat grans esforços encarrilar-lo cap a una solució d'harmonia, i que gairebé representa la normalitat del treball en el ram de la construcció; si el criteri de certs partits i organitzacions, i possiblement d'alguns particulars, que disfruten de locals apropiats amb relativa facilitat, no hagués estat de franca resistència a les ordres de pagament, no s'hauria produït un sensible perjudici, les conseqüències del qual recauen, exclusivament, sobre els obrers. I d'això ens n'havem de doldre.—E.